

Maszyna do pisania „Columbia Bar-Lock” — model 10

- Wytwórca Columbia Typewriter Company
- Czas powstania ok. 1909
- Miejsce powstania Nowy Jork, USA
- Wymiary wysokość: 21 cm, długość: 35,5 cm, szerokość: 37 cm
- Numer inwentarzowy MIM 909/VII-90
- Muzeum [Muzeum Inżynierii Miejskiej](#)
- Tematy [technika](#)
- Technika [emalia](#), [odlewanie](#), [cięcie](#)
- Materiał [stal](#), [bakelit](#), [miedź](#), [guma](#)
- Prawa do obiektu Muzeum Inżynierii Miejskiej
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [wynalazek](#), [USA](#), [3D](#), [technika](#), [domena publiczna](#)

Maszyna do pisania Bar-Lock to konstrukcja opatentowana przez wynalazcę i prawnika Charlesa Spiro w 1888 roku. Prezentowany model 10 był wytwarzany od 1900 roku pod marką Columbia Bar-Lock (w Stanach Zjednoczonych) i marką Royal Bar-Lock na rynku brytyjskim. Zastosowana w prezentowanym modelu klawiatura jest pełna, zaopatrzona w 78 klawiszy piszących i jeden funkcyjny. Tak skonstruowana klawiatura była dostosowana do znaków języka angielskiego. Na potrzeby rynku nieanglojęzycznego maszyny produkowano bowiem z zestawem 86 klawiszy i wyłącznie pod marką Royal Bar-Lock. Przedstawiony egzemplarz najprawdopodobniej został więc indywidualnie przywieziony z USA i przystosowany do czcionki polskiej — być może z tym wiąże się kalkomania krakowskiej firmy Aksman wtórnie umieszczona na osłonie kosza. W modelu 10 został zastosowany mechanizm odbijania znaków na papierze na wałku od góry, co zapewniało widoczność pisma w trakcie pisania. Wałek był nieco przesłonięty przez kosz dźwigniowy i jego osłonę — mogło to utrudniać widzenie, jednak używane wówczas charakterystyczne stoliki do pisania o blatach położonych niżej niż biurka redukowały wysiłek rąk oraz zapewniały wgląd skośnie od góry na maszynę także używającej jej osobie o niskim wzroście. Klawiaturę pełną cechował komplet klawiszy do wszystkich znaków pisarskich; odpowiadała temu jedna czcionka na każdej dźwigni. Choć wydaje się to nieco skomplikowane, było o tyle prostsze, że nie wymagało mechanizmu zmiany rejestru małych i wielkich liter, niezbędnego w maszynach dwurejestrowych. Klawiatury pełne powszechnie wykonywano z czarnobiałym zróżnicowaniem zespołów klawiszy dla małych i dla wielkich liter. Bicie z góry zwykle nie łączyło się z klawiaturą pełną; maszyny z biciem z góry mogły mieć klawiatury na przykład trójrejestrowe, jak brytyjski imperial czy niemiecka rofa; zaś maszyny jednorejestrowe mogły mieć mechanizm piszący na przykład z biciem z dołu, jak amerykański caligraph: pierwsza seryjna maszyna z klawiaturą pełną, produkowana od 1880 roku, skonstruowana przez George'a Yosta.

Opracowanie: Muzeum Inżynierii Miejskiej, © wszystkie prawa zastrzeżone